

ĀšĀ½ASNĀ• ALBĀ•NIE - III.

NedĀle, 16 Ānor 2014

ĀĀtyĀ™i dny dovolené jsou uĀ¾ za námi. Odškrtáváme v plánu splnĀný bod. Durmitor je vápencové pohoĀ™í na severu ĀĀerné hory, nejvyšší hora Bobotov kuk má 2523 metrĀ. Centrální Ā•ást pohoĀ™í s hlubokými kaĀony Ā™ek Tara, Draga a Sušica je od roku 1952 prohlášena národním parkem.

Odpoledne pĀ™ijíĀ¾díme do kempu pod Durmitorem, kousek za Ā½abljakem, do vesniĀky Ivan Do. Kemp je na konci za ním jsou jen lesy a hory. Obrovské, rozeklané hory. Vysoké, nádherné. Ostré a drsné. Úchvatné. Jejich neustále pĀ™itahují mĀj pohled a já se rozplývám. Taková nádhera. Nádherné a vysoké vrcholy... VeĀer jejich obrysy pomalu mizí v soumraku, ráno se prodírají ze závoje oblak s vycházejícím sluncem. V noci jen tušíme, Ā¾e se tam nĀkde v té ĀernoĀerné tmĀ plné hvĀzd tyĀí výš a výš. Tak blízke, a pĀ™itím tak vzdálené. Ráno v

procházku kolem ĀĀerného jezera. Cesta vede zpoĀátku lesem, ideální pro rodinný výlet s dĀtmi. Za chvíli pĀ™icházíme k horskému jezeru. Na bĀ™ehu je malá plá¾, svádí nás to k vykoupaní. Jako obvykle zouváme s GabĀou boty a hrneme se do vody. Voda je krááásnĀ studená. O kousek dál uĀ¾ je vidĀt, jak je hluboká, zelenomodrá barva to sama napovídá.

Cákáme se, Tom fotí a prtĀ v koĀárku vesele pokĀ™ikuje. Ale nohy si namoĀit nechce. Jdeme bosky dál. PíseĀná cesta se mĀní v kamenitou lesní a my obouváme boty. PĀ™es cestu se objevuje Āím dál víc kamení a koĀ™enĀ, v teĀ lesem pod námi je sráz s úchvatnou zelenou hlubinou. Pavlínka se spokojenĀ veze. BlahoĀ™eĀíme naš terénní tĀ™íkolce. Tenhle koĀárek zvládne vše. Ovšem cesta nám chystá další pĀ™ekvapení. MĀní se na kamziĀí stezku. Ale stále ještĀ jedeme. O kousek dál uĀ¾ musí Tom nĀkolikrát koĀárek pĀ™enĀst pĀ™es obrovské balvany. Vracet se ale nechceme. Doufáme, Ā¾e dál to bude uĀ¾ lepší. JenĀ¾e o další kousek

narazíme na nĀco, co jsme vĀbec neĀekali a co náš koĀárek nezvládne. Obrovské kamenné schody, nahoĀ™e jsou dokonce ocelová lana na pĀ™ichycení. Stojíme pod tou hrĀzou a nevĀĀ™icnĀ hledíme dopĀ™edu. Dochází nás pár francouzských turistĀ, které jsme pĀ™edbĀhli o nĀjakou chvíli pĀ™edtím. Pán bez Ā™eĀí chytá koĀárek a pomáhá Tomu vynést Pavlínku nahoru. Já беру brašnu s foĀákem, tašku a GabĀu a snaĀím se nedívat se, jak ti dva bojují s koĀárkem po tĀch kamenných schodech...

TemnĀ zelená vodní hladina pod námi teĀ uĀ¾ nevypadá krásnĀ smaragdovĀ, ale spíš temnĀ hrozivĀ. KoneĀnĀ je to za námi. Dál uĀ¾ pokračuje normální lesní cesta. PĀ™ic k rozcestí. UĀ¾ je nám jasné, proĀ tahle cesta neodpovídá té z mapy. Za ĀĀerným jezerem je ještĀ další, Ma jezero. Šli jsme aĀ¾ kolem nĀho. Šíroká píseĀná cesta vede mezi obĀma jezery a kdybychom se jí drĀ¾eli, nemuseli jsme si tenhle koĀárkový offroad vĀbec zaĀít. Sedáme na laviĀku na bĀ™ehu, kocháme se pohledem na hory nad ním. PĀ™ebaluji Pavlínku a dáváme dĀtem svaĀinu. Obejdeme ĀĀerné jezero z druhé strany. Fotíme se u obrovského robota sloĀeného z Āástí motorĀ aut a pokračujeme dál do Ā½abljaku. Cestou mĀjme pána, co prodává ĀerstvĀ natrhané ostruĀiny. Malý dvoudecový kelímek za dvĀ eura. No nekup to... GabĀa se chápe kelímku a nepustí ho z ruky, dokud všechny ostruĀiny nesní. Pavlínce taky moc chutnají.

V Ā½abljaku si dáme obĀd, nakoupíme zásoby a procházkou se vydáváme zpĀt do kempu. Prcek stateĀnĀ šlape, ale uĀ¾ je vidĀt, Ā¾e toho má dost. Není divu, procházka kolem jezera byla tak pĀt kilometrĀ, od jezera do Ā½abljaku to bylo takové dva aĀ¾ tĀ™i kilometry a to samé zpĀt do kempu! Šlapala stateĀnĀ.

V kempu s radostí padneme do kĀ™esílek. Mám chuĀ dát si nohy nahoru a uvaĀ™it kafe. PrtĀ se témĀĀ™ celou cestu v koĀárku, takĀ¾e nyní chce chodit, bĀhat, pohybovat se. Káva mi stydne na stole a my pochodujeme po kempu v závĀsu za prtĀtem a sem tam ho nĀkterý z nás zvedne a opráší od hlíny. NaštĀ má Āerstvý horský vzduch zázraĀné úĀinky a prcek i prtĀ usínají bez nejmenšího problému jako doma. My s manĀelem si koneĀnĀ uĀ¾ zaslouĀeného klidu a otvíráme láhev vína... VODOMĀŠRKA & SPOL.

V Ā½abljaku si dáme obĀd, nakoupíme zásoby a procházkou se vydáváme zpĀt do kempu. Prcek stateĀnĀ šlape, ale uĀ¾ je vidĀt, Ā¾e toho má dost. Není divu, procházka kolem jezera byla tak pĀt kilometrĀ, od jezera do Ā½abljaku to bylo takové dva aĀ¾ tĀ™i kilometry a to samé zpĀt do kempu! Šlapala stateĀnĀ.

V kempu s radostí padneme do kĀ™esílek. Mám chuĀ dát si nohy nahoru a uvaĀ™it kafe. PrtĀ se témĀĀ™ celou cestu v koĀárku, takĀ¾e nyní chce chodit, bĀhat, pohybovat se. Káva mi stydne na stole a my pochodujeme po kempu v závĀsu za prtĀtem a sem tam ho nĀkterý z nás zvedne a opráší od hlíny. NaštĀ má Āerstvý horský vzduch zázraĀné úĀinky a prcek i prtĀ usínají bez nejmenšího problému jako doma. My s manĀelem si koneĀnĀ uĀ¾ zaslouĀeného klidu a otvíráme láhev vína... VODOMĀŠRKA & SPOL.